

แผนการท่องเที่ยวตำบลศรีค้ำ

ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี บ้านแสนสุข หมู่ที่ 9 ตำบลศรีค้ำ อำเภอแม่จัน จ.เชียงราย

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีค้ำ
ตำบลศรีค้ำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
งานประชาสัมพันธ์
www.srikham.go.th
โทร.๐-๕๓๖๖-๕๐๗๓

คำนำ

การจัดทำแผนการท่องเที่ยว เป็นกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้าน และชุมชน โดยเริ่มจากการกระตุ้นจิตสำนึกและความรับผิดชอบของ ประชาชนในชุมชนให้มีจิตสาธารณะ แล้วร่วมกันคิด ร่วมกันจัดหา ร่วมกันเรียนรู้ / วิเคราะห์ เพื่อให้รู้และเข้าใจตนเองโดยใช้กระบวนการชุมชนคือ การสำรวจข้อมูลปัญหาและศักยภาพของชุมชน การวิเคราะห์ สาเหตุ/แนวทางแก้ไข แล้วกำหนดอนาคตและทิศทางการพัฒนาตนเอง / หมู่บ้านและชุมชนในลักษณะจาก ชุมชน โดยชุมชน และเพื่อชุมชนซึ่งเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนของชุมชน แผนชุมชนการท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนตำบลศรีค้ำ โดยการรวบรวมข้อมูลของชุมชนด้านต่างๆ ใน การจัดทำข้อมูลทางด้านวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นบทเรียนในการพัฒนาหมู่บ้านโดย ภาพรวม ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อชุมชนและให้การสนับสนุนของส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีค้ำ จึงจัดทำแบบรายงานการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานผลการดำเนินงานการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

สารบัญ

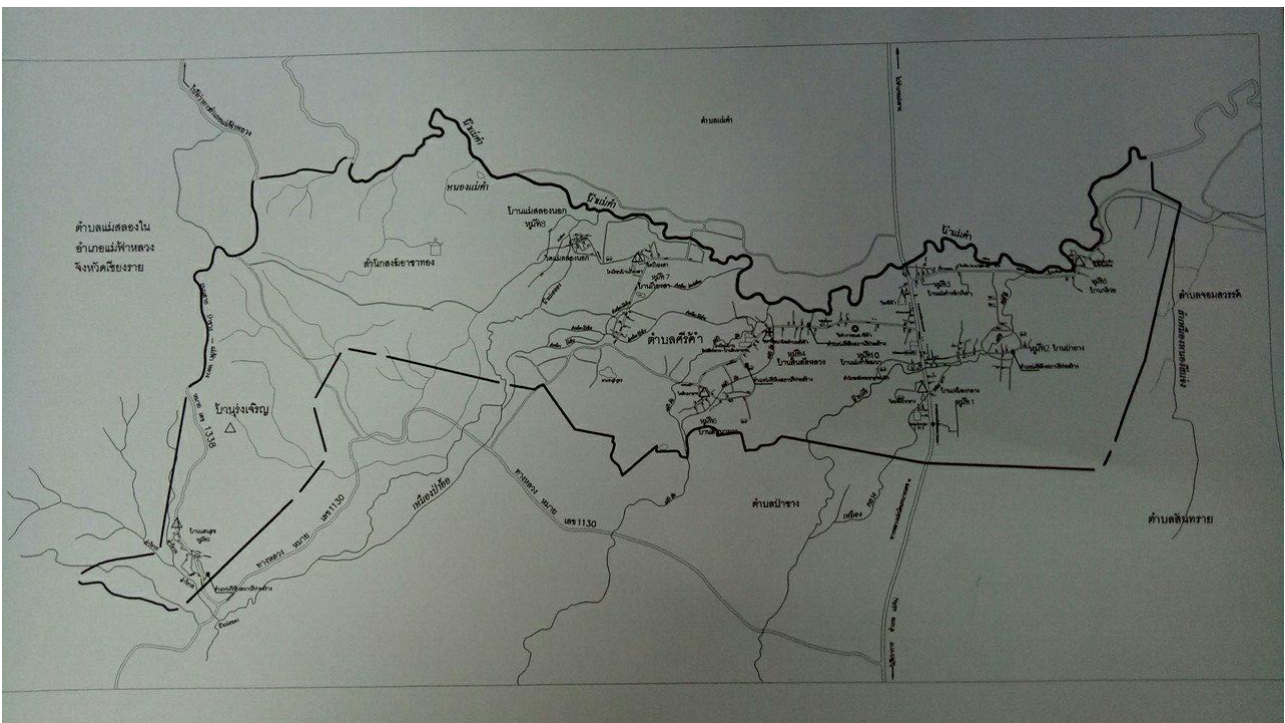
เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	
- ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ	๑
- ด้านการเมืองการปกครอง	๒
- ประชากร	๓
- สภาพสังคม	๓
- ระบบบริการพื้นฐาน	๔
- ระบบเศรษฐกิจ	๕
- เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	๖
- ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๗
- ทรัพยากรธรรมชาติ	๘
ส่วนที่ ๒ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในท้องถิ่น	
- ถ้ำป่าอาชาทอง	๙
- ไร่ชาฉุยฟง	๑๐
- หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง	๑๒
- สวนดอกไม้ดาวจำรัสแสง	๑๔
- ศูนย์เรียนรู้บ้านนาหลังคาแดง	๑๕
ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพและเป้าหมายการท่องเที่ยว	๑๙

ส่วนที่ ๑

บทนำ

ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๔ ตำบลศรีคำเป็นส่วนหนึ่งของตำบลศาลาต่อมาปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ได้ยกเลิกตำบลศาลาและเปลี่ยนเป็นตำบลป่าซาง จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้แยกการปกครองออกเป็น ๒ ตำบล คือ ตำบลป่าซาง และตำบลศรีคำ ในส่วนตำบลศรีคำมีสภาพเป็นสภาพตำบลมี ๑๒ หมู่ บ้านประกอบไปด้วย หมู่ที่ ๑ บ้านเหมืองกลาง หมู่ที่ ๒ บ้านป่ายาง หมู่ที่ ๓ บ้านแม่คำหลักเจ็ด หมู่ที่ ๔ บ้านสันสลีหลวง หมู่ที่ ๕ บ้านกล้วย หมู่ที่ ๖ บ้านสันนายาว หมู่ที่ ๗ บ้านเวียงสา หมู่ที่ ๘ บ้านแม่สลองนอก หมู่ที่ ๙ บ้านแสนสุข หมู่ที่ ๑๐ บ้านแสนใจ หมู่ที่ ๑๑ บ้านแสนใจเก่า หมู่ที่ ๑๒ บ้านห้วยसानเก่า-ใหม่ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ อำเภอแม่จันได้มีการแยกเขตปกครองบางส่วนออกไปอยู่กับอำเภอแม่ฟ้าหลวง โดยมีหมู่บ้านในตำบลศรีคำจำนวน ๓ หมู่บ้านคือ บ้านแสนใจ บ้านแสนใจเก่า บ้านห้วยसानเก่า ไปอยู่กับตำบล แม่สลองใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย และในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้มีการแยกหมู่บ้านเพิ่ม โดยแยกบ้านแม่คำหลักเจ็ด หมู่ที่ ๓ ออกเพิ่มเป็นบ้านแม่คำพัฒนา หมู่ที่ ๑๐ และในวันที่ ๑๖ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้มีการประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล โดยอาศัยมาตรา ๔๐ และ ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล และให้โอนบรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภาพตำบลไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงให้สภาพตำบลต่อไปนี้จัดเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้มีชื่อตามที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นตั้งอยู่ คือ (๕๖๖) สภาพตำบลศรีคำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

ตำบลศรีคำตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอแม่จันไปเป็นระยะทางประมาณ ๘ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๓๘ ตารางกิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดกับพื้นที่ตำบลต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อตำบลแม่สองใน	อำเภอแม่ฟ้าหลวง	จังหวัดเชียงราย
ทิศตะวันออก	ติดต่อตำบลจอมสวรรค์	อำเภอแม่จัน	จังหวัดเชียงราย
ทิศตะวันตก	ติดต่อตำบลแม่สองใน	อำเภอแม่ฟ้าหลวง	จังหวัดเชียงราย
ทิศใต้	ติดต่อตำบลป่าซาง	อำเภอแม่จัน	จังหวัดเชียงราย

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

มีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขาด้านทิศตะวันตกลาดเอียงไปทางทิศตะวันออก พื้นที่บางส่วนเป็นภูเขาหินแกรนิตและต้นน้ำสายเล็กๆ บางส่วนเป็นที่ราบลุ่ม ซึ่งเป็นพื้นที่ทำการเกษตรและเป็นที่อยู่อาศัย

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มี ๓ ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่เป็นดินร่วน ดินเหนียว พื้นราบเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน ได้แก่ แม่น้ำคำ แม่น้ำคี

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในพื้นที่อยู่ในเขตป่าไม้เสื่อมโทรมบางส่วน

๒.ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลศรีคำประกอบด้วยจำนวนหมู่บ้าน ๑๑ หมู่บ้าน โดย ๙ หมู่บ้านเป็นคนไทยพื้นราบและ ๒ หมู่บ้านเป็นคนไทยภูเขาเผ่าอาข่า

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑๑ หมู่บ้าน หากมีการเลือกตั้งในครั้งหน้า จะมี ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๒ คน ๑๑ หมู่บ้าน รวมเป็น ๒๒ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๖,๑๘๗ คน แยกเป็นชาย ๒,๙๔๑ คน หญิง ๓,๒๔๖ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๖๒.๘๒ คนต่อตารางกิโลเมตร (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๔)

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ประชากร		รวม (คน)	หลังคาเรือน
		ชาย (คน)	หญิง (คน)		
๑	เหมืองกลาง	๑๙๔	๒๓๓	๔๒๗	๒๑๒
๒	ป่ายาง	๒๗๓	๓๒๓	๕๙๖	๒๔๓
๓	แม่คำหลักเจ็ด	๓๖๔	๓๕๘	๗๒๒	๔๕๔
๔	สันสลีหลวง	๒๙๔	๓๔๖	๖๔๐	๓๔๔
๕	กล้วย	๑๒๗	๑๔๘	๒๗๕	๑๔๐
๖	สันนายาว	๒๒๙	๒๔๖	๔๗๕	๒๔๒
๗	เวียงสา	๓๖๓	๓๘๕	๗๔๘	๓๓๐
๘	แม่สลองนอก	๒๐๖	๒๔๑	๔๔๗	๑๙๘
๙	แสนสุข	๓๕๓	๓๘๗	๗๔๐	๓๔๒
๑๐	ศรีค้ำ	๓๑๑	๓๔๕	๖๕๖	๓๘๕
๑๑	รุ่งเจริญ	๒๒๖	๒๓๔	๔๖๐	๗๒
	รวม	๒,๙๔๑	๓,๒๔๖	๖,๑๘๗	๒,๙๖๓

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน ๓๕ - ๕๕ ปี

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา ๓ แห่ง ได้แก่

๑.โรงเรียนอนุบาลศรีค้ำ	จำนวนนักเรียนประมาณ	๘๑ คน
๒.โรงเรียน อบต.ศรีค้ำ (บ้านเวียงสา)	จำนวนนักเรียนประมาณ	๑๙๘ คน
๓.โรงเรียนสันสลีหลวง - สันนายาว (อนุบาล-ประถมศึกษาปีที่ ๖)	จำนวนนักเรียนประมาณ	๘๒ คน

โรงเรียนมัธยมศึกษา(ขยายโอกาส) ๑ แห่ง ได้แก่

๑.โรงเรียนสันสลีหลวง - สันนายาว (มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓)	จำนวนนักเรียนประมาณ	๓๘ คน
--	---------------------	-------

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ๓ แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่ายาง	จำนวนนักเรียนประมาณ	๒๐ คน
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกล้วย	จำนวนนักเรียนประมาณ	๗๒ คน
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีค้ำ	จำนวนนักเรียนประมาณ	๘๒ คน

ในพื้นที่มีการศึกษานอกระบบ(กศน.ศรีค้ำ) ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศรีค้ำ	๑	แห่ง
ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน	๑๑	แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

-

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติด มีพื้นที่เฝ้าระวัง คือ บ้านแม่สองนอก (ห่อมบ้านลาหู่) และ พื้นที่หมู่ที่ ๑๑ บ้านรุ่งเจริญ

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีค้ำ ได้รับคัดเลือกจากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้เป็น “ตำบลต้นแบบด้านการพัฒนาสังคมและสังคมสงเคราะห์”

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

มีถนนลาดยางแอสฟัลท์ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและถนนลูกรัง

หมู่ที่	จำนวนสายทางรวม (สาย)	ถนนลาดยางแอสฟัลท์(สาย)	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก(สาย)	ถนนลูกรัง (สาย)	ทางลัดลอง (สาย)
๑	๑๐	-	๙	-	๑
๒	๑๖	๑	๑๕	-	-
๓	๒๕	-	๒๔	-	๑
๔	๒๒	-	๑๙	๑	๒
๕	๑๐	-	๗	-	๓
๖	๑๗	-	๑๑	๔	๒
๗	๑๘	๑	๑๕	๒	-
๘	๑๐	-	๑๐	-	-
๙	๑๐	-	๘	๒	-
๑๐	๑๘	๑	๑๗	-	-
รวม	๑๕๖	๓	๑๓๓	๑๑	๙
ถนนเชื่อมระหว่างตำบล		๔	๒	-	๑
ถนนในการรับผิดชอบของหน่วยงานอื่น		๓	-	-	-

๕.๒ การไฟฟ้า

มีระบบไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน จำนวน ๒,๙๖๓ ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

มีระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑-๑๐ ยกเว้น หมู่ที่ ๑๑ ใช้ระบบประปาภูเขา

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่ มีตู้โทรศัพท์หยอดเหรียญ ๑ แห่ง ที่ บ้านแม่สลองนอก หมู่ที่ ๘

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์แม่คำ ตั้งอยู่ ตำบลแม่คำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ห่างจากตำบลศรีคำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ไปทางทิศเหนือประมาณ ๓ กิโลเมตร

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ทำนา ปลูกข้าว ไร่ ยาสูบ ข้าวโพด ปลูกหอมแดงและกระเทียมรวมทั้งปลูกพืชที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

๖.๒ การประมง

ตำบลศรีคำ มีการประมงที่ขึ้นชื่อคือ บ่อเลี้ยงกุ้งก้ามกราม ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๔ บ้านสันสลีหลวง ตำบลศรีคำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลศรีคำ มีการปศุสัตว์ คือ การเลี้ยงโค และการเลี้ยงสุกร ในทุกหมู่บ้านของ ตำบลศรีคำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

๖.๔ การบริการ

บริการนวดพื้นเมือง ที่ กลุ่มนวดพื้นเมือง หมู่ที่ ๒ บ้านป่ายาง ตำบลศรีคำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

มีร้านอาหารทำผม เสริมสวย พื้นที่ หมู่ที่ ๑-๘ และหมู่ที่ ๑๐ ยกเว้น หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๑

มีโรงแรมในพื้นที่ จำนวน ๑ แห่ง

มีรีสอร์ทในพื้นที่ จำนวน ๕ แห่ง

มีโรงสีข้าวขนาดเล็กในพื้นที่ จำนวน ๕ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ไร่ชาอุยพง พระซุ้มาภิณฑบาท หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง บ้านป่ายาง สวนดอกไม้ดาวจำรัสแสง

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลศรีคำ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ไม่มีอุตสาหกรรมในพื้นที่

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่ม ๖กส.	๑	กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์	๘	กลุ่ม
- กลุ่มเกษตร	๑	กลุ่ม
- กลุ่มสามัคคี ๔๑	๑	กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	๑	กลุ่ม
- กลุ่มสหกรณ์การเกษตร	๑	กลุ่ม
- กลุ่มปลูกกล้วยหอม	๑	กลุ่ม
- กลุ่มเพาะเห็ด	๑	กลุ่ม
- กลุ่มถั่วเหลืองแปรรูป	๒	กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ทำนา ปลูกข้าว ไร่ยาสูบ ข้าวโพด ปลูกหอมแดงและกระเทียมรวมทั้งปลูกขิงที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

มีจำนวน ๑๑ หมู่บ้าน และมีข้อมูลพื้นฐานแต่ละหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ประชากร		รวม (คน)	หลังคาเรือน
		ชาย (คน)	หญิง (คน)		
๑	เหมืองกลาง	๒๐๓	๒๓๖	๔๓๙	๒๐๘
๒	ป่ายาง	๒๗๓	๓๒๔	๕๙๗	๒๓๘
๓	แม่คำหลักเจ็ด	๓๖๗	๓๗๓	๗๔๐	๔๔๘
๔	สันสลีหลวง	๓๐๖	๓๕๐	๖๕๖	๓๓๘
๕	กล้วย	๑๓๖	๑๕๓	๒๘๙	๑๓๘
๖	สันนายาว	๒๓๕	๒๔๔	๔๗๙	๒๓๗
๗	เวียงสา	๓๖๗	๓๙๓	๗๖๐	๓๒๒
๘	แม่สลอนนอก	๒๐๕	๒๓๙	๔๔๔	๑๙๑
๙	แสนสุข	๓๕๒	๓๗๒	๗๒๔	๓๒๘
๑๐	ศรีคำ	๓๑๐	๓๕๗	๖๖๗	๓๗๓
๑๑	รุ่งเจริญ	๑๘๓	๑๘๑	๓๖๔	๕๕
	รวม	๒,๙๓๗	๓,๒๒๒	๖,๑๕๙	๒,๘๗๖

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ทำนา ปลูกข้าว ไร่ ยาสูบ ข้าวโพด ปลูกหอมแดงและกระเทียมรวมทั้งปลูกชิง

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำการเกษตร

แหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน ได้แก่ แม่น้ำคำ แม่น้ำคื

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

มีระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑-๑๐ ยกเว้น หมู่ที่ ๑๑ ใช้ระบบประปาภูเขา

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชน หมู่ที่ ๑-๗ และหมู่ที่ ๑๐ นับถือศาสนาพุทธ

ประชาชน หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๙ และ หมู่ที่ ๑๑ นับถือทั้งศาสนาพุทธ และศาสนาคริสต์ โดยมีข้อมูลศาสนสถาน ดังนี้

วัด มีจำนวน ๘ วัด ได้แก่

๑. วัดเหมืองกลาง
๒. วัดป่ายาง
๓. วัดศรีค้ำ
๔. วัดสันสลีหลวง
๕. วัดคงคาราม
๖. วัดสันนายาว
๗. วัดเวียงสา
๘. วัดแม่สลองนอก
๙. วัดศรีค้ำ
๑๐. วัดจอมสักทอง

สำนักสงฆ์ ๒ แห่ง ได้แก่

๑. สำนักสงฆ์แสนสุขวนาราม
๒. สำนักสงฆ์ถ้ำป่าอาชาทอง

โบสถ์ ๖ แห่ง ได้แก่

บ้านแสนสุข หมู่ที่ ๙	จำนวน	๒ แห่ง
บ้านแสนสุข (บ้านรุ่งเจริญ) หมู่ที่ ๙	จำนวน	๓ แห่ง
บ้านแม่สลองนอก (ลาหู่)	จำนวน	๑ แห่ง

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ช่วงเดือนเมษายน งานแห่พระและสงฆ์ผู้สูงอายุ เวียนกันเป็นเจ้าภาพทุกหมู่บ้าน
กันยายน - ตุลาคม งานวันสารทไทย (งานสลากภัต) เวียนกันเป็นเจ้าภาพทุกหมู่บ้าน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่น คือ

กลุ่มโคมล้านนา ผลิตภัณฑ์โคมล้านนาจำหน่าย

กลุ่มข้าวแคบ หมู่ที่ ๕ บ้านกล้วย ผลิตภัณฑ์ข้าวแคบอาหารพื้นเมืองจำหน่าย

กลุ่มผลิตภัณฑ์ถั่วเน่า หมู่ที่ ๓ บ้านแม่คำหลักเจ็ด

กลุ่มปั้นหม้อ หมู่ที่ ๑ บ้านเหมืองกลาง

ภาษาถิ่น คือ

ภาษาเมืองล้านนา ภาษายอง ภาษาอาข่า ภาษาลาหู่

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น คือ

กลุ่มโคมล้านนา ผลิตภัณฑ์โคมล้านนาจำหน่าย

กลุ่มข้าวแคบ หมู่ที่ ๕ บ้านกล้วย ผลิตภัณฑ์ข้าวแคบอาหารพื้นเมืองจำหน่าย

กลุ่มประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำห้วย , ลำน้ำ	๓	สาย
บึง , หนองน้ำ	๑	แห่ง
ลำเหมือง	๒	สาย
อ่างเก็บน้ำ	๑	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย	๓	แห่ง
บ่อน้ำตื้น	-	แห่ง
บ่อโยก	-	แห่ง
ระบบประปาหมู่บ้าน	๙	แห่ง
ระบบประปาภูเขา	๑	แห่ง
ถังเก็บน้ำฝน	๒	แห่ง

๙.๒ ป่าไม้

ในพื้นที่อยู่ในเขตป่าไม้เสื่อมโทรมบางส่วน

๙.๓ ภูเขา

ในพื้นที่เป็นที่ราบระหว่างภูเขา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ คือหินแกรนิต ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถแปรรูปเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยในปัจจุบันมีเอกชนได้รับสัมปทานจากรัฐให้ดำเนินการแล้ว

ส่วนที่ ๒ สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในท้องถิ่น

ถ้ำป่าอาชาทอง

จากเอกลักษณ์ของการขี่ม้าบิณฑบาตรของพระครูบาเหนือชัย โฆสิต เจ้าอาวาสวัดถ้ำป่าอาชาทอง ทำให้ท่านเป็นที่กล่าวขานในหมู่ชาวบ้านที่เลื่อมใส ชื่อของท่านจึงเริ่มเป็นที่รู้จักและเพราะความพิเศษ ไม่เหมือนใครเช่นนี้เอง วัดถ้ำป่าอาชาทอง จึงกลายเป็นหนึ่งในอันซีนไทยแลนด์ ที่นักท่องเที่ยว ต้องแวะมาชม เมื่อมาเยือนเชียงราย และการขี่ม้าบิณฑบาตรได้กลายเป็นวัตรปฏิบัติของภิกษุสงฆ์ประจำวัดแห่งนี้ ซึ่งทุกเช้าเหล่าภิกษุจากวัดถ้ำป่าอาชาทองจะนั่งบนหลังม้าอย่างสง่างาม เดินทางมารับบาตรจากชาวบ้าน ในหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลหลายกิโลเมตร ทั้งยังมีเส้นทางเป็นภูเขาสูง ที่ทำให้การเดินทางยากลำบาก แต่การขี่ม้าก็สามารถนำพาไปได้ทุกที่

อย่างไรก็ตาม วัดถ้ำป่าอาชาทองนั้นเกิดจากความตั้งใจอันแน่วแน่ ของพระครูบาเหนือชัยที่ต้องการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในพื้นที่ทุรกันดาร ท่านจึงพยายามส่งเสริม ให้ชาวบ้านส่งลูกหลานมาบวชเรียนที่นี่ และในส่วนของกิจกรรมที่นิยมในหมู่นักท่องเที่ยวคงหนีไม่พ้น การทำบุญตักบาตรที่ลานพระแก้วในตอนเช้าเวลา ๗.๐๐-๗.๓๐ น. และหากใครไม่ได้นำของมา ทางวัดยังมีของสำหรับใส่บาตรจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน จากนั้นชวนกันผ่อนคลายเป็นกับบรรยากาศอันร่มรื่นภายในวัด ชมโรงเลี้ยงม้า นั่งจิบกาแฟยามเช้า และสนทนาธรรมกับพระครูบาเหนือชัย ก็น่าจะเป็นการเริ่มต้นเช้าวันใหม่ที่สดใสทีเดียว

ไร่ชาฉุยฟง

หากถามถึงที่เที่ยวยอดฮิตของภาคเหนือ คงหนีไม่พ้น “ไร่ชา” ที่ช่วงปลายฝน - หน้าหนาว ซึ่งจะเป็นช่วงที่สวยงามและน่าท่องเที่ยวมากที่สุด แต่ไร่ชานั้นก็ยังมีมากมายหลายที่เหลือเกิน และแต่ละที่นั้นก็มีความสวยงาม จุดเด่นที่แตกต่างกัน วันนี้เราเลยอยากจะพาทุกคนไปเที่ยวไร่ชาเก่าแก่ ในจังหวัดเชียงรายกัน นั่นก็คือ “ไร่ชาฉุยฟง” ไปถ่ายรูปกับวิวไร่ชาแบบพาโนรามา แล้วไปทานของอร่อย ของเด็ดที่ไม่ควรพลาด

เที่ยวปลายฝน ที่ “ไร่ชาฉุยฟง” ไฮไลท์ไม่ได้มีแค่ไร่ชา

“ไร่ชาฉุยฟง” ไร่ชาเก่าแก่กว่า ๕๐๐ ไร่ ที่ตั้งอยู่บนภูเขาสูง กว่า ๑,๒๐๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ล้อมรอบไปด้วยธรรมชาติและทิวเขาที่สวยงาม ตั้งอยู่ในอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย นอกจากนี้จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวให้ทุกคนได้เข้ามาสัมผัสกับธรรมชาติ ไร่ชา แล้วที่นี่ยังมีของอร่อยๆ ให้บริการด้วยเมื่อเรามาถึงด้านหน้าไร่ชาฉุยฟง ก็จะเห็นแลนด์มาร์คแรก เป็นไร่ชาที่ปลูกลดหลั่นเป็นขั้นบันไดบนภูเขาสูง แค่นี้ก็จะได้เห็นวิวสวยๆ ขนาดนี้แล้ว

พอขับขึ้นมายังด้านบน ก็จะถึงจุดพักรถ ซึ่งตรงนี้จะมีย่านอาหารให้บริการ และยังเป็นจุดแลนด์มาร์คที่ทุกคนจะไปยืนถ่ายรูปร่วมกับวิวไร่ชาแบบพาโนรามา และจากตรงนี้เราก็จะเห็นบริเวณรอบๆ ไร่ชาที่โค้งไปตามไหล่เขาที่ลดหลั่นเป็นขั้นบันได ดูสวยงามมากๆ

หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

บ้านป่ายางเป็นชุมชนเล็กๆ ที่มีสมาชิกเพียง ๑๖๕ ครัวเรือน ตั้งอยู่ในพื้นที่ของตำบลศรีค้ำอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ประชากรส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๙๐ ของหมู่บ้านประกอบอาชีพเกษตรกรรม เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบลุ่ม และมี “ลำน้ำจัน” และ “ลำน้ำคี้” เป็นเส้นเลือดใหญ่ที่ไหลผ่านและหล่อเลี้ยงชุมชน ทำให้การทำนาเป็นอาชีพหลักของชาวบ้านป่ายาง ในอดีตชุมชนบ้านป่ายางก็ไม่แตกต่างไปจากชุมชนเกษตรกรรมอื่นๆ ในทุกพื้นที่ของประเทศที่ต้องประสบกับปัญหาเรื่องการผลิตในภาคเกษตรกรรม ไม่ว่าจะต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น สวนทางกับราคาผลผลิตที่ตกต่ำ หน้ำซ้ำยังไม่สามารถกำหนดราคาผลผลิตของตนเองได้ เพราะการตลาดถูกผูกขาดจากพ่อค้าคนกลาง ที่ร้ายไปกว่านั้น หากปีไหนที่ชาวบ้านป่ายาง ต้องเจอกับภัยธรรมชาติทั้งภัยแล้งหรือน้ำหลาก ก็จะมีส่งผลกระทบต่อรายรับและรายจ่ายของแต่ละครัวเรือนมากขึ้นไปอีก

นายเกษม วงศ์สุภา แกนนำชุมชนบ้านป่ายาง ได้กล่าวว่า เราพึ่งพาตนเอง ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ในทุกด้าน จุดเด่นคือเราพัฒนาคน พัฒนาจิตใจให้เป็นหนึ่งเดียว โดยกระจายอำนาจให้ทุกคนมีส่วนร่วมพัฒนาชุมชน เมื่อทุกคนมีใจไปในแนวทางเดียวกันก็จะสามารถพัฒนาได้ง่ายยิ่งขึ้นทั้งนี้แกนนำชุมชนได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานตามโครงการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงทั้งในและนอกชุมชนจึงได้น้อมนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มาเริ่มปรับใช้และปฏิบัติในชุมชนเพราะเชื่อว่า หากทุกคนในชุมชนสามารถปฏิบัติได้ก็จะสามารถช่วยลดปัญหาต่างๆ และช่วยเพิ่มความพอมี พอกิน พอใช้ ของชาวบ้านควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมประเพณีและอาชีพของชาวบ้านป่ายาง โดยมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐและเป็นแผนที่ทุกคนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาชุมชนด้วยตนเอง มีการกำหนดแผนงาน กิจกรรม และโครงการต่างๆ ในการพัฒนาหมู่บ้านอย่างชัดเจน โดยได้น้อมนำแนวคิดหลักเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการพึ่งพาตนเอง โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม และการเรียนรู้ร่วมกัน นำปัญหาที่ชุมชนประสบอยู่มาวิเคราะห์เพื่อค้นหาศักยภาพของชุมชน ส่งผลให้เกิดแผนงานและแนวทางการแก้ไขปัญหาของชุมชนครอบคลุมในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีและภูมิปัญญา

สวนดอกไม้ดาวจำรัสแสง

ตั้งอยู่ที่อำเภอแม่จัน - องค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ

๑. ใช้เส้นทางเชียงราย - แม่จัน เลี้ยวจากอำเภอแม่จัน ไป ๑ กม. มีทางแยกซ้ายไปดอยแม่สลอง ถนนผ่านหน้าบ้านแม่สลอง ชับตรงไปประมาณ ๕ กิโลเมตร มีแยกขวามือบริเวณป้อมตำรวจให้ เลี้ยวขวา จากนั้นขับรถตามป้าย วัดพระขี้ม้า/วัดถ้ำป่าอาชาทอง

๒. ใช้เส้นทางเชียงราย-แม่สาย (ทางหลวงสาย A๑) ระยะทางจากอำเภอเมือง - อำเภอแม่จัน ประมาณ ๒๘ กม. จากตัวอำเภอแม่จันประมาณ ๔ - ๕ กิโลเมตร ก็ถึงปากทางไปวัดถ้ำป่าอาชาทอง (ถนนข้างวัดแม่คำหลวง) จะมีป้ายและลูกศรบอกตลอดทาง และเข้าไปอีกประมาณ ๕ - ๗ กิโลเมตร ลักษณะถนนตอนทางขึ้นตั้งแต่สะพาน ก่อนถึงลานพระแก้ว ระยะทางประมาณ ๒ กม. รถยนต์ส่วนตัวสามารถขึ้นได้

ศูนย์การเรียนรู้บ้านนาหลังคาแดง

บ้านนาหลังคาแดง ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๘ หมู่ ๖ ตำบลศรีคำ อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย ที่มีสโลแกนติดหน้าประตูทางเข้าว่า “แหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สู่ชีวิตวิถีวัฒนธรรมล้านนา สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ดินแดนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีเนื้อที่ ๑๒ ไร่ คึกคักและคับคั่งด้วยพืชนานาพันธุ์ที่เป็นยา อาหาร และไม้ใช้สอย มากกว่า ๓๐๐ ชนิด โดยอาจารย์แปลก ทำหน้าที่เหมือนพ่อสื่อ เลือกรรพพันธุ์ไม้มาปลูกไว้ด้วยกันมีเป้าหมายให้อยู่รอดเติบโต และผลิดอกออกผล แบบช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพราะเชื่อว่าเป็นวิถีเกษตรที่เป็นทางรอดทั้งของพืช ของคน และของโลก เช่น ปลูกดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมหวาน หรือกลิ่นฉุนไว้เคียงไม้ผล เพื่อล่อและไล่แมลงไม่ให้ไปหวานไม้ผล อีกทั้งยังเลือกเฟ้นปลูกพืชอาหารในท้องถิ่นที่มีหลักวิชาการยืนยันว่าคุณค่าทางโภชนาการสูง และเติบโตได้ดีโดยประหยัดดินและน้ำ และทุกวันนี้อาจารย์แปลก ยังค้นคว้าและลงมือพัฒนาที่นี้ให้เป็น “โรงเรียน” ที่มีชีวิตชีวาสำหรับเกษตรกรไทย

ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอมะจัน ได้รับงบประมาณจากกรมการพัฒนาชุมชน ให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ชุมชนบ้านสันนายาวขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยใช้สถานที่ “บ้านนาหลังคาแดง” ของอาจารย์แปลก เดชะบุญ เป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ ภูมิปัญญา วัฒนธรรม ค่านิยม และอัตลักษณ์ของชุมชน โดยนำมาจัดให้เป็นระบบ รวบรวมชุดความรู้ไว้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน เรียกว่า “ศูนย์เรียนรู้ชุมชนบ้านสันนายาว”

กิจกรรมการเรียนรู้ของศูนย์เรียนรู้ชุมชนบ้านสันนายาว

๑. ขยายรวบรวมพันธุ์พืชผักพื้นบ้าน สมุนไพร ในภาคเหนือตอนบนให้มากที่สุด เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ให้เป็นจุดทัศนศึกษาดูงาน

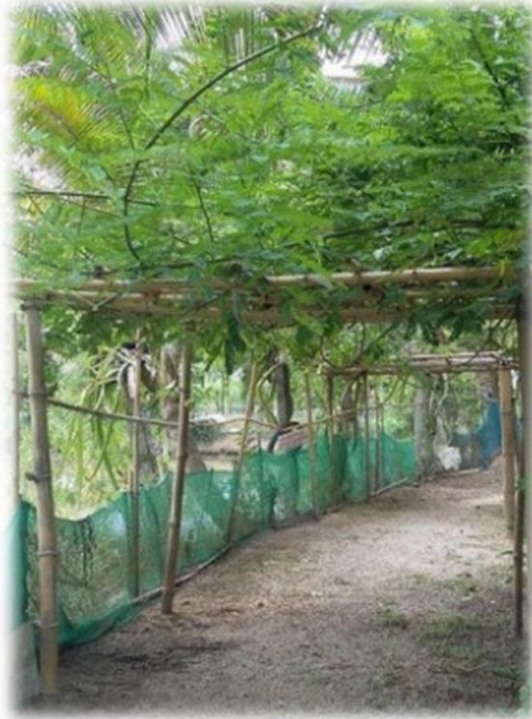
๒. การเลี้ยงสัตว์ เช่น เป็ด ไก่ ห่าน ควาย ม้า หมูป่า ปลาต่าง ๆ เพื่อใช้งานและเป็นอาหารในชีวิตประจำวัน

๓. การทำปุ๋ยหมักชีวภาพจากมูลสัตว์ เช่น มูลวัว มูลควาย ขยะธรรมชาติ เศษพืชผัก ผลไม้ เศษอาหาร ฯลฯ และเป็นวิทยากรบรรยาย

๔. การเลี้ยงผึ้ง แบบปลอดสารพิษ และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๕. การเลี้ยงสัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ แบบผสมผสานโดยยึดหลักการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และพึ่งพาตนเองโดยไม่ใช้การลงทุนที่มาก คือ การเลี้ยงตะพาบน้ำ หรือปลาเผา การเลี้ยงกบนา เขียดนา ปลากไหล และปลาพื้นเมือง ร่วมกันในนาข้าว หรือที่เรียกว่า “เกษตรเชิงนิเวศวิทยา”

๖. การทำที่พัก (โรงแรมจาวนา) ให้มิตรสหายได้พักเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

๗. การปลุกไฟทุกชนิดให้เป็นแนวรั้ว เพื่อให้อนุชนได้ศึกษาความเป็นมาของไฟแต่ละชนิด
๘. ผลิตข้าวซ้อมมือเพื่อใช้ในการบริโภค เพื่อป้องกันโรคขาดสารอาหารและวิตามินต่าง ๆ

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพและ เป้าหมายการท่องเที่ยว

นโยบายด้านการท่องเที่ยว

ภาคการท่องเที่ยว การบริการ และการกีฬา

การพัฒนาการท่องเที่ยว

(๑) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและเร่งรัดการปรับปรุงมาตรฐานในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัย และสุขอนามัย โดยคำนึง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ

(๒) พัฒนา บุรณะ และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน

(๓) ยกระดับและรักษามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ ทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ

(๕) ส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่า และมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

(๖) ผลักดันความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ

(๗) พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวของไทยให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

เป้าหมายการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ

๑. ร่วมกันฝันเพื่อปึกธงว่าเป้าหมายที่เราต้องการ ต้องการเห็นการท่องเที่ยวของเราเป็นเช่นไร ?

- มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ

- อยากให้ตำบลวิสัยใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตร

อย่างเต็มรูปแบบ

- คนวิสัยใต้มีแหล่งรายได้ทางการท่องเที่ยวเสริม

- อยากให้นักท่องเที่ยวประทับใจในสินค้าและบริการของคนในชุมชน

- อยากให้นักท่องเที่ยวเข้ามาทุกวัน การค้าขายจะได้ค้าขายได้ทุกวัน สินค้าที่ผลิตก็สามารถจำหน่ายได้

- อยากให้คนในชุมชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ช่วยกันดูแลรักษา

- อยากเห็นคนทั้งประเทศรู้จัก และจัดให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของ ประเทศ

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

- อยากให้ประชาชนในชุมชนเอื้อเฟื้อกันเหมือนในอดีต
- อยากให้ป่าไม้อุดมสมบูรณ์

มิติด้านเศรษฐกิจ

- คนในท้องถิ่นมีงานทางเศรษฐกิจในชุมชนดี
- ไม่มีปัญหาทางสังคม คนในชุมชนมีความสุข
- ชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่ว

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ การคมนาคมชำรุด ไม่สะดวกต่อการคมนาคม ๑.๒ การถือครองเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ๑.๓ ไม่มีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน ๑.๔ การระบายน้ำไม่สะดวกมีผลให้น้ำท่วมขัง ๑.๕ ขาดการบริการด้านสาธารณสุขการไม่ทั่วถึง	- สภาพถนนทรุดโทรมเนื่องจากภัยธรรมชาติของบางพื้นที่ในเขตตำบลห้วยไร่ - ที่ดินถือครองส่วนใหญ่ ในหมู่ที่ ๔,๕,๖,๗,๑๐ และ หมู่อื่นบางส่วนราษฎรทำกินมานาน แต่ยังไม่ได้เอกสารสิทธิ์
๒. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ ๒.๑ ภาชนะเก็บน้ำมีไม่เพียงพอในฤดูแล้ง ๒.๒ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีไม่เพียงพอ	- พื้นที่ในหมู่ที่ ๕,๖,๗,๑๐ ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคในช่วงหน้าแล้ง - เกิดปัญหาเนื่องจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติเพื่อการเกษตรต้นเขิน และมีน้อย และประสบปัญหาเกือบทุกหมู่บ้านของตำบล โดยเฉพาะหมู่บ้านที่อยู่ ทางทิศตะวันตกของหมู่บ้าน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
<p>๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ</p> <p>๓.๑ ราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำเมื่อเทียบกับต้นทุน</p> <p>๓.๒ ปัญหาด้านรายได้ไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ</p> <p>๓.๓ ปัญหาด้านตลาด</p> <p>๓.๔ ประชาชนไม่ค่อยมีความรู้ด้านวิชาการในการผลิต</p> <p>๓.๕ การส่งเสริมกลุ่มอาชีพมักประสบความสำเร็จล้มเหลว</p> <p>๓.๖ งบประมาณ บุคลากรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวน้อย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนเกือบทุกครัวเรือนได้รับปัญหาเกือบทุกปี โดยเฉพาะผลผลิตจากการปลูกพืชสวน เช่น ต้นหอม ถั่วฝักยาว แตงกวา ฯลฯ และถูกพ่อค้าคนกลางเอาเปรียบ - ประชาชนมีอาชีพด้านเกษตรกรรม ร้อยละ ๘๐ ซึ่งมีผลต่อการมีรายได้ ถ้าหากราคาพืชผลตกต่ำ พลอยให้เกิดปัญหาด้านรายได้มากขึ้น - ตลาดและสถานที่รับซื้อสินค้าส่วนใหญ่แม่ค้าพ่อค้า กดราคาสินค้าของเกษตรกร - ส่วนใหญ่ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญในการอบรมเชิงวิชาการ ด้านวิชาการ ด้านเทคนิคต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ในการเพิ่มรายได้และผลผลิต - รัฐอุดหนุนกองทุนต่างๆ ให้กลุ่มอาชีพ และกลุ่มเกษตรกร แต่การปฏิบัติขาดการรับผิดชอบของกลุ่ม - ศักยภาพในพื้นที่ มีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง แต่ไม่มีงบประมาณ บางแห่งมีเอกชนครอบครอง และยังขาดการประชาสัมพันธ์ - สถานที่ท่องเที่ยวมีสภาพไม่ค่อยสวยงาม จึงไม่เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว

